

Kort om misjon i Afrika

Afrikanske oljeressurser

Det er opplest og vedtatt at Afrika har levert råvarer av mange slag til Europa og Nord-Amerika. — Bildet er nok noe mer komplisert enn tidligere. Men stort sett må man nok si at denne regelen også gjelder Afrikas oljeressurser, som hittil er påvist i Vest- og Nord-Afrika.

Fire afrikanske land er medlemmer av OPEC: Nigeria, Libya, Algerie og Gabon, men det fins olje f.eks. også i Angola og Congo.

De første drivverdige oljeforekomster i Nigeria ble påvist i 1956, etter mange års forberedelser. Til sammen produserer Afrika nær en femtedel av OPEC's totale oljeleveranse. Det er langt mer enn Afrika selv for tiden kan bruke. I flere av landene er vestlige oljeselskaper som Shell, Mobil og Texaco sterkt inne i bildet. (Kilde: Afrika Guide 1981). Men det er interessant å legge merke til at både lang dom Libya og Nigeria legger vekt på å raffinere oljen selv.

Afrika — fremtidens supermarked?

Råvarelageret Afrika kan, med sin uhyre raskt voksende befolkning, bli et stadig mer interessant marked for Vestens eksportører, både av eksperter og av industriprodukter. — En av de viktigste hindringer for vestlige investeringer og etableringer i Afrika har hittil vært de ustabile politiske forhold i mange afrikanske land.

AFRIKA

Sult og militarisering

Africa Guide 1981 meddeler at Afrikas andel i matproduksjon til eget bruk har vært relativt synkende i 1970-årene. Det er mange årsaker til det: tørke og feilslåtte avlinger, sterk befolkningsvekst og krigshandlinger. Afrika må derfor i stigende grad importere matvarer.

Samtidig vokser utgiftene til militærvesenet uhyggelig raskt i Afrika. Utgiftene til militærvesenet er seks ganger så store som helsebudsjetten og dobbelt så store som utgiftene til undervisning.

Afrikanske land bruker nå ca. 16.000 millioner dollar årlig til militærvesenet. Disse utgiftene er fordoblet fra 1970 til 1980, og det er en sterkere prosentvis vekst enn gjennomsnittlig i verden.